

Ny Bokin'i Daniela - Faha-iraika amby sivifolo

*Famoahana ny Renirano Ara-paminaniana: Dia mamakivaky ny
Fifandraisana eo amin'ireo Fihetsiketsehana ao amin'ny Fahitan'i Daniela*

Jeff Pippenger

2024-02-24

Ny fahalalana izay novahana tombo-kase tao amin'ny fihetsiky ny anjely voalohany dia asehon'ny fahitan'ny Reniranon'i Ulai ao amin'ny bokin'i Daniela. Io fahitana io dia maneho ny toko fahafito, fahavalo ary fahasivy ao amin'i Daniela, ary ny fahalalana izay novahana tombo-kase tao amin'ny fihetsiky ny anjely fahatelo kosa dia asehon'ny fahitan'ny Reniranon'i Hiddekel, izay maneho ny toko fahafolo, fahiraika ambin'ny folo ary faharoa ambin'ny folo. Maro ny fifandraisana misy eo amin'ireo fihetsika roa ireo. Ireo fihetsika roa ireo dia ampifandraisin'ny enina amby roapolo amby zato taona manomboka amin'ny fikomiana tamin'ny 1863 ka hatramin'ny fotoanan'ny farany tamin'ny 1989.

Ny fotoanan'ny farany roa tonta, ao amin'ny hetsika tsirairay, dia voamariky ny “fotoana fito” ao amin'ny Levitikosy 26. Ny fanompoan-tsampy ary avy eo ny fahefana papaly dia samy nanitsakitsaka ny fitoerana masina sy ny tafika mandra-pahatongan'ny fotoanan'ny farany tamin'ny 1798. Hatramin'ny fikomiana tamin'ny 1863 ka hatramin'ny 1989, dia nisy fanitsakitsahana ara-panahy nitranga, araka izay asehon'ireo fahavetavetana efatra ao amin'ny Ezekiela toko faha-8.

Ny enina amby efapolo taona hatramin'ny fiafaran'ny fahatezerana voalohany ka hatramin'ny fiafaran'ny fahatezerana farany tamin'ny 1844, izay nananganan'i Kristy tempoly ara-panahy ka niditra tampoka tao Izy tamin'ny 22 Oktobra 1844, dia mifanandrify amin'ny fotoanan'ny farany tamin'ny 1989 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela, izay ananganan'i Kristy indray tempoly ara-panahy, ka ho avy tampoka ao Izy amin'ny ora nisehoan'ilay horohorontany lehibe ao amin'ny Apokalypsy toko fahiraika ambin'ny folo.

Rehefa tonga ny anjely fahatelo tamin'ny taona 1844, dia niseho tampoka ny Iraky ny Fanekena mba hanadio ny zanak'i Levy; nefa tamin'ny 1863, dia nolavin'ireo Levita tsy nahatoky ireo ny hafatr'i Mosesy izay nentin'i Elia, ka nitodika nirenireny tany an-efitra. Tao anatin'izany fizotry ny fizahan-toetra izany, ireo “mpanorina” dia handà amin'ny farany ny “vato fehizoro” amin'ny “impito”, ary avy eo hifindra avy amin'ny hetsik'i Filadelfia ho amin'ny fiangonan'i Laodikia. Amin'ny andro farany, rehefa tonga tampoka ao amin'ny tempoliny ny Iraky ny Fanekena, amin'ilay lalàna alahady ho avy tsy ho ela, dia hampiasa ireo Levita mahatoky Izy hiantso ny ondry hafa izay Azy. Ny mahatoky amin'ny andro farany dia hifindra avy amin'ny “fiangonan'i” Laodikia ho amin'ny “hetsik'i” Filadelfia.

Ny hetsiky ny anjely voalohany dia namoaka ny hafatra voalamina ara-drafitra roanjato sy roapolo taona taorian'ny namoahana ny Baiboly King James, ary ny hetsiky ny anjely fahatelo dia namoaka ny hafatra voalamina ara-drafitra roanjato sy roapolo taona taorian'ny namoahana ny

Fanambaràna ny Fahaleovantena. Ny hafatra voalamina ara-drafitry ny hetsika roa tonta dia nohamafisina tamin'ny fahatanterahan'ny faminaniana iray momba ny Silamo, izay nomarihina tamin'ny fidinan'ny anjely iray. Ny fahatongavan'ily anjely dia nanondro ny fiandohan'ny “adihevitra” ao amin'ny Habakoka toko faharoa, ary nitarika ho amin'ny famoahana ny tabilao nataon'i Habakoka.

Ny hafatra nomen-kery izay nasehon'ny takelaka nosoratan'i Habakoka dia nitarika ho amin'ny fahadisoam-panantenana, izay nampiditra fotoana fiandrasana, izay nitarika ho amin'ny hafatry ny Antso Mamatonalina, ary nifarana tamin'ny fahatanterahan'ny hafatry ny Antso Mamatonalina. Ny fitoviana izay misy eo amin'ireo fihetsiketsehana roa ireo dia porofo mivaingana ho an'izay misafidy ny hahita, fa ny singa rehetra ao amin'ny tantaran'ny Milerita dia mifandray amin'ny tantaran'ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina ary averina ao aminy. Ny vanim-potoanan'ny ranonorana farany dia aseho mialoha ao amin'ny fihetsiketsehana Milerita, ary tanteraka ao amin'ny fihetsiketsehan'ny Future for America. Imbetsaka ny tsindrimandry no mampahafantatra ireo vonona hihaino fa ireo izay mahafantatra ny ranonorana farany ihany no handray izany.

Ny vanim-potoana, ny fihetsiketsehana ary ny hafatry ny ranonorana farany dia samy aseho ao amin'ny tantaran'ny Millerites avokoa, ary ny teny hoe “mahafantatra indray” dia manambara ny fahitana zavatra iray izay efa hitanao teo aloha. Ny hany fomba ahafahana mahita ny vanim-potoana sy ny fihetsiketsehana ary ny hafatry ny ranonorana farany dia ny mahafantatra indray fa efa naseho an-tsary tao amin'ny tantaran'ny Millerites izany. Efa naseho an-tsary tao amin'ireo fihetsiketsehana masina fanavaozana hafa koa izany. Ny fihetsiketsehan'ny Millerites dia fihetsiketsehana fiandohana izay misolo tena fihetsiketsehana famaranana, ka noho izany dia manana firesahana mivantana betsaka lavitra noho ireo fihetsiketsehana fanavaozana teo aloha. Mitondra koa ny mari-pamantarana an'i Alfa sy Omega izy, Izay mandrakariva mampiseho an-tsary ny faran'ny zavatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan'ny zavatra iray.

Tamin'ny hetsika Millerita no nanorenana ny fanorenana, ary ny andry afovoany dia Daniela toko faha-valo, andininy faha-telo ambin'ny folo sy faha-efatra ambin'ny folo. Fantatro fa i Sister White dia manondro ny andininy faha-efatra ambin'ny folo ho andry afovoany sy fanorenana, nefa ny zava-misy dia izao: ny andininy faha-efatra ambin'ny folo dia valin'ny fanontaniana ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo. Foana ny valiny raha tsy takarina ny fanontaniana izay mamoaka izany valiny izany. Ny andininy faha-telo ambin'ny folo no mamaritra ny fahitana momba ny fanitsakitsahana, izay tanterahin'ny fahefana roa mpandringana, ary ny andininy faha-efatra ambin'ny folo kosa dia ny fahitana momba an'i Kristy mamerina amin'ny laoniny ny tempoly sy ny tafika izay voahitsakitsaka. Ireo fahitana roa ireo dia mifamatotra mivantana amin'ny alalan'ny teny manodidina, amin'ny fitsipi-pitenenana, ary amin'i Palmoni, Ilay Mpanisa Mahagaga.

Nampiasaina i William Miller mba hamantarana ny fahamarinana fototra, dia ny Daniela toko faha-valo, andininy faha-telo ambin'ny folo sy faha-efatra ambin'ny folo. Ny vatosoa voalohany hitany dia ny “impito” izay maneho ilay fanitsakitsahana ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo, ary ny rafitra izay nanorenany ny firafitry ny faminaniana manontolo dia ny endriky ny “hery roa mahamongotra” aseho ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo. Nohamarinin'i Miller tsara fa ilay fahavetavetana “isan'andro” ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo dia ny

fanompoan-tsampy, ary ilay fahadisoana ataon'ny hery mahamongotra dia ny fahefana papaly. Amin'io heviny io, ny tena “fototra” amin'ny rafitr'i Miller, ary ny “fototry” ny fototra sy ny andry afovoany, dia ny fahatakarana fa ny “isan'andro” ao amin'ny toko faha-valo dia maneho ny fanompoan-tsampy. Ny fototry ny fitomboan'ny fahalalana avy amin'ny tantaran'ny Millerita dia ny hoe ny “isan'andro,” ao amin'ny Daniela toko faha-valo, dia ny fanompoan-tsampy, ary ny tsindrimandry dia nitandrina tsara ny hanambara fa “ireo izay nanome ny antson'ny ora fitsarana dia nanana ny fomba fijery marina momba ny isan'andro.”

Ny fototry ny fahazavana aseho ho toy ny “fitomboan'ny fahalalana” amin'ny andro farany tamin'ny 1989 dia ny “fanatitra isan'andro” ihany koa. Fampitahana masina iray hafa fotsiny izany. Mba hahafantarana ny fitomboan'ny fahalalana izay aseho ao amin'ireo andininy enina farany ao amin'ny Daniela toko faha-iraka ambin'ny folo, dia ilaina ny fampiharana ny soratr'i Ellen White. Ao amin'ny sorany dia ambarany fa haverina indray ao amin'ireo andininy farany ao amin'ny Daniela toko faha-iraka ambin'ny folo ny tantara ao amin'ny andininy faha-iraka amby telopolo. Raha tsy nisy izany fanoroana nomen'ny tsindrimandry izany, dia ho asa sarotra lavitra kokoa ny fahatakarana ny tantara mifanandrify eo amin'ny andininy faha-iraka amby telopolo sy ny andininy faha-efapolo ary faha-iraka amby efapolo.

Ny “isan'andro” ao amin'ny bokin'i Daniela dia maneho ny fanompoan-tsampy, ary izy no fanorenan'ny fanorenana ho an'ny Millerita, sady izy koa no fanorenan'ny hafatra ho an'ny fihetsiketsehan'ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina. Izy ihany koa no fahamarinana izay niniana novaina ho fahadisoana tamin'ny alalan'ny “lainga” iray izay nampidirina tao amin'ny taranaka fahatelon'ny Advantista Laodikeana, izay nasehon'ny tandindona tamin'ny fahavetavetana fahatelo, dia ny “vehivavy mitomany an'i Tamoza” ao amin'ny Ezekiela toko fahavalo, sy ny fampiraisan-kevitra asehon'ny fiangonana fahatelo, dia Pergamosy.

Mahatalanjona tanteraka ny fitarihana avy amin'Andriamanitra izay mitarika ny anjara asan’ny isan'andro” ho lohahevitry iray amin'ny andro amin'ny ranonorana farany, ary mihoatra lavitra noho izay mety ho foronin'ny olombelona izany. Ny taranaka fahefatra amin'ny Advantisma Laodiseana dia aseho ho miankohoka amin'ny masoandro, ka maneho izany ho fandraisana ny mariky ny bibidia. Sister White dia manambara fa ny mandray izany marika izany dia ny tonga amin'ny saina iray ihany amin'ilay bibidia, ary ireo izay tafasafotofoto ny amin'ny hevitra ny antikristy dia hiafara amin'ny fiaretana eo anilan'ilay lehilahin'ota. Izany rehetra izany dia asehon'ireo anti-panahy ao Jerosalema ao amin'ny Ezekiela toko faha-valo.

Ao amin'ny taranaka fahatelo sy fahefatra no itsaran'Andriamanitra ireo izay mankahala Azy, ary tanterahina izany fitsarana izany eo am-pandraisan'ny sokajy hafa ny tombokasen'ny fankatoavan'Andriamanitra. Ilay andinin-teny ao amin'ny Soratra Masina indrindra izay nanome an'i William Miller ny fahazavana nilainy hahafantarany fa Roma jentilisa no naseho ho “ny isan'andro” ao amin'ny bokin'i Daniela, no famantarana mivantana indrindra ny amin'ilay lehilahin'ota, izay iankohofan'ireo anti-panahy ao amin'ny toko fahavalo amin'i Ezekiela. Io toko io dia manondro ny papa amin'ilay fahefana faharoa mandrava, sady koa manondro ny fanompoan-tsampin'ilay fahefana voalohany mandrava. Ary ny fahamarinana izay lohahevitra ny andinin-teny dia ny anjara asan'i Roma jentilisa, izay ao amin'ny 2 Tesaloniana no fahefana

misakana ny fahefan'ny papa tsy hiakatra eo amin'ny seza fiandrianana mandra-pahatongan'ny taona 538.

Ny “isan'andro” izay fahamarinana fototra iorenana'i Miller, ka nahafahany namolavola rafitra ara-paminaniana miorina amin'ireo hery roa mpandrava izay manitsakitsaka ny fitoerana masina sy ny maro, dia ilay fahamarinana izay nofaritan'i Paoly ho fahamarinana lavina, ary izay mitondra fitaka mahery amin'ireo izay tsy tia izany fahamarinana izany indrindra amin'ny andro farany. Mifanaraka amin'ireo tantara mifanindran-dàlana, io fahamarinana io ihany, izay ilay fahamarinana fototra iorenana, no nahafahan'ny Future for America namolavola rafitra ara-paminaniana momba ilay firaisana farany telo sosona amin'ny andro farany.

Tsy izany ihany, fa io fahamarinana fototra io, izay fahamarinana fototra ho an'ireo tantara roa mifanaraka, dia avadika ho “lainga” izay lasa fahadisoana fototra sy famitahana mahery araka ny ambaran'i Paoly, ho rafitra iorenana'ilay hafatra sandoky ny oram-baratra farany momba ny “fiadanana sy filaminana” izay torin'ireo lehilahy izay tsy hanandratra ny feony intsony na oviana na oviana mba haneho amin'ny vahoakan'Andriamanitra ny fahadisoany. “Ny isan'andro” dia maneho ny fototra iorenana'ny hetsiky ny anjely voalohany sy ny anjely fahatelo; ary rehefa navadik'ireo mpikomy tao Laodikia tanteraka ny heviny, tamin'ny nanondroany ilay tandindona satanika ho tandindon'i Kristy, dia tonga fototry ny hafatra hosoka sandoky ny oram-baratra farany ilay tandindona sandoka.

Mijanòna, ka gaga; mitolora, eny, mitolora: mamo izy, nefa tsy avy amin'ny divay; mirimiry izy, nefa tsy avy amin'ny zava-pisotro mahery. Fa Jehovah efa nandatsaka teo aminareo ny fanahin'ny torimasalo lalina ka nanakimpy ny masonareo; ny mpaminany sy ny lehibenareo, dia ny mpahita, no nosaronany. Ary ny fahitana rehetra dia tonga aminareo tahaka ny tenin'ny boky voaisy tombo-kase, izay atolotra anankiray mahay taratasy ka lazaina hoe: Vakio ange ity; dia hoy izy: Tsy mahay aho; fa voaisy tombo-kase izy. Ary ny boky dia atolotra anankiray tsy mahay taratasy ka lazaina hoe: Vakio ange ity; dia hoy izy: Tsy mahay taratasy aho. Koa hoy Jehovah: Satria ity firenena ity manatona Ahy amin'ny vavany sy manaja Ahy amin'ny molony, nefa manalavitra ny fony hiala amiko, ary ny fahatahorany Ahy dia didin'olona nianarany fotsiny, dia, indro, mbola hanao asa mahagaga amin'ity firenena ity Aho, dia asa mahagaga sy mahatalanjona; fa ho levona ny fahendren'ny olon-kendry aminy, ary hiafina ny fahalalan'ny olon-tsainy. Lozan'izay mikatsaka lalina hanafina ny fisainany tsy ho hitan'i Jehovah, ary ny asany atao ao amin'ny maizina, ka hoy izy: Iza no mahita antsika? ary iza no mahalala antsika? Endrey ny fanodinanareo ny zavatra! Moa ny tanimanga va hatao toy ny mpanefy azy? Fa moa ny asa va hilaza ny amin'izay nanao azy hoe: Tsy izy no nanao ahy? na ny zavatra voaforona va hilaza ny amin'izay namorona azy hoe: Tsy nanam-pahalalana izy? Isaia 29:9–16.

Ny mpaminany rehetra dia niresaka ny amin'ny andro farany, ary ny fandaingana an-karihary mba hampivadika tanteraka ny hevitra ny hoe “ny isan'andro” dia maka tahaka akaiky ny famaritana ny fahotana tsy azo avela. Ny fanambarana olona iray ho very mandrakizay dia mihoatra ny fahaizan'ny olona, na ny fahefana ara-pitondrantena ananan'ny olona amin'ny olona hafa, kanefa tsy izany no tondroina eto.

Ireo izay ao amin'i Isaia no mamadika ny filaharana ho ambony ambany, izay fomba fiteny hafa ihany hilazana izay ambaran'i Isaia any an-kafa hoe miantso ny maizina hoe mazava na ny mazava hoe maizina, dia aseho ho ireo lehilahy fahiny izay manjaka amin'i Jerosalema, eo am-panehoana ny fitsarana farany azy ireo.

Loza ho an'izay miantso ny ratsy hoe tsara, ary ny tsara hoe ratsy; izay manao ny maizina ho fahazavana, ary ny fahazavana ho maizina; izay manao ny mangidy ho mamy, ary ny mamy ho mangidy! Loza ho an'izay hendry eo imasony ihany, ary manan-tsaina eo anatrehany ihany! Loza ho an'izay mahery misotro divay, sy lehilahy mahavita mampifangaro toaka mahery: izay manamarina ny ratsy fanahy noho ny tamby, ary manaisotra amin'ny marina ny fahamarinany! Koa tahaka ny andevonan'ny afo ny vodivary, ary lanin'ny lelafo ny akofa, dia ho tahaka ny lo ny fakany, ary ny voniny hiakatra ho toy ny vovoka; satria nariany ny lalàn'i Jehovah, Tompon'ny maro, ary nohamavoiny ny tenin'ny Iray Masin'ny Isiraely. Koa dia mirehitra amin'ny olony ny fahatezeran'i Jehovah, ary naninjitra ny tànany hamely azy Izy ka namely azy; dia nangovitra ny havoana, ary ny fatiny dia tahaka ny fako teo afovoan'ny arabe. Na dia eo aza izany rehetra izany, tsy mbola nihemotra ny fahatezerany, fa mbola ahinjiny ihany ny tànany. Ary hanandratra faneva ho an'ny firenena avy lavitra Izy, ary hisioka aminy avy any amin'ny faran'ny tany; ary, indro, ho tonga haingana dia haingana izy. Isaia 5:20–26.

Ny sainan'Andriamanitra (ilay efatra arivo amby iray alina sy efatra alina) dia hasandratra ho saina amin'ny lalàna Alahady ho avy tsy ho ela, izay no fotoana “hirehetan'ny fahatezeran'i Jehovah amin'ny olony”, ka haninjitra “ny tànany hamely azy”, ary “hamely azy Izy”, ary “ny fatiny dia ho voaviraviran'ny olona eo afovoan'ny lalambe.” Ny afovoan'ny lalambe dia ny lalambe ao Jerosalema rehefa andidian'ny anjely mpandrava ao amin'ny Ezekiela toko fahasivy hivoaka “ka mamono; aza avela hiantra ny masonareo, ary aza mamindra fo ianareo: Vonoy avokoa ny antitra sy ny tanora, ny zatovovavy sy ny zaza madinika ary ny vehivavy; fa aza manakaiky izay olona misy marika aminy; ary atomboy eo amin'ny fitoerako masina. Dia nanomboka tamin'ny anti-panahy izay teo anoloan'ny trano izy ireo.” Ireo “anti-panahy” ao amin'i Ezekiela, izay lazain-dRahavavy White fa ireo no tokony ho mpiambina ny vahoaka, dia ireo “mpimamo amin'i Efraïma” ao amin'i Isaia izay “mamadika ny zavatra rehetra” ao amin'ny toko fahavalo amby roapolo sy fahasivy amby roapolo.

Ao amin'ny toko fahadimy dia ireo no lazaina ho “mahery misotro divay, sy lehilahy manan-kery mampifangaro zava-pisotro mahery: Izay manamarina ny ratsy fanahy noho ny valim-pitia.” Tamin'ny famoahana ny boky **Questions on Doctrine**, ireo anti-panahy fahiny dia nisotro tamin'ny kapoakan'ny Protestantisma mpiodina, ka nanolotra ny filazantsara sandoka momba ny fanamarinana izay milaza fa tsy azo hamasinina ny olona, fa Kristy no Solontenantsika, nefa tsy Ohatra ho antsika. Tamin'ny fanaovana izany, dia nanamarina ny ratsy fanahy ilay boky, noho ny valisoa amin'ny fanekena azy ho isan'ireo fiangonana lavo amin'ny Protestantisma mpiodina. Io andalan-teny io dia manondro ny fitsarana faratampony hihatra amin'izy ireo, ary ny anton'izany fitsarana izany dia satria “nanamavo ny tenin'ny Iray Masin'ny Isiraely” izy ireo. Nanao izany izy ireo tamin'ny nandavany ny fahatakarana momba ny “isan'andro,” izay natolotr'ireo izay nitory ny antson'ny ora fitsarana, sy tamin'ny nisotroany tamin'ny kapoakan'ny Protestantisma mpiodina.

Ao amin'ily andalan-teny dia avadik'izy ireo ho mangidy ny mamy, ary ny mangidy ho mamy. Ny hafatra eo an-tànan'ily anjely rehefa midina Izy dia mamy, nefa ny fiafaran'ily hafatra dia mangidy. Lazain'izy ireo fa mangidy ny tena hafatry ny ranonorana farany izay manomboka rehefa midina ily anjely, ary amin'ny famaranana dia asehony ho hafatra mamy sandoka momba ny fiadanana sy filaminana ny famaranana, satria tsy hainy ny tsy hanodina ny zavatra ho mivadika tanteraka.

Ny andalan-teny izay anehoana io fahotana io dia eo amin'ny faran'ny fotoam-pitsapana iombonany. Koa mety ny mahita fa ny fihetsik'izy ireo amin'ny famantarana ny asan'i Satana amin'ny fanompoan-tsampy ho asan'i Kristy dia fitoviana ara-paminaniana amin'ily fahotana tsy azo avela, dia ny famantarana ny asan'ny Fanahy Masina ho asan'i Satana. Ny fampidirana ny “lainga” ao amin'ny taranaka fahatelo amin'ny Advantisma no nanome ny lojika fototra niorenan'ny hafatra diso momba ny ranonorana farany, ary amin'ny farany dia mitondra fitaka mahery aminy izany. Ilay andalan-teny mihitsy izay nahatongavan'i Miller hahatakatra ny hevitra marina momba ny “ny isan'andro” no anehoana azy ireo ho resy sy ringana.

Aoka hisy olona hamitaka anareo amin'ny fomba rehetra; fa izany andro izany tsy ho tonga, raha tsy efa tonga aloha ny fihemorana, ary haseho ilay lehilahin'ny ota, dia zanaky ny fahaverezana; izay manohitra sy manandra-tena ambonin'izay rehetra antsoina hoe Andriamanitra, na izay ivavahana; ka dia mipetraka ao amin'ny tempolin'Andriamanitra tahaka ny Andriamanitra izy, ka maneho ny tenany ho Andriamanitra. Tsy tsaroanareo va fa, fony mbola teo aminareo aho, dia nilaza izany zavatra izany taminareo? Ary ankehitriny fantatrareo izay misakana, mba haseho amin'ny fotoany izy. Fa ny zava-miafin'ny tsy fahamarinana dia efa miasa sahady; ilay misakana ankehitriny ihany no mbola hisakana, mandra-panaisotra azy tsy ho eo amin'ny lalany. Ary amin'izay dia haseho ilay Ratsy fanahy, izay holevonin'ny Tompo amin'ny fanahin'ny vavany, ary hofonany amin'ny famirapiratan'ny fihaviany; dia izy, izay ny fihaviany dia araka ny fiasan'i Satana, amin'ny hery rehetra sy famantarana ary fahagagana mandainga, ary amin'ny fitaka rehetra avy amin'ny tsy fahamarinana amin'izay ho very; satria tsy nandray ny fitiavana ny fahamarinana izy mba hovonjena. Ary noho izany antony izany dia hampandehanin'Andriamanitra aminy ny fitaka mahery, mba hinoany ny lainga; mba hohelohina avokoa izay rehetra tsy nino ny fahamarinana, fa nankafy ny tsy fahamarinana. 2 Tesaloniana 2:3–12.

Ny mpaminany dia miresaka bebe kokoa momba ny andro farany noho ny tantara masina rehetra nialoha, ary marina izany amin'ity andininy ity. Ny vatofehizoron'ny fitomboan'ny fahalalana tamin'i Miller dia ihany koa no vatofehizoron'ny fitomboan'ny fahalalana izay tonga tamin'ny taona 1989, satria ny fahatakarana marina ny tantara ara-paminaniana mifandray amin'“ny isan'andro” dia mamaritra ny tantaran'ny andininy faha-efapolo sy faha-iraika amby efapolo ao amin'ny Daniela 11. Ny dikan'izany dia izao: raha tsy mahatakatra ny anjara asan'ny fivavahan-tsampy sy ny fifandraisany ara-paminaniana amin'i Roma papaly ny mpianatra ny faminaniana, dia tsy ho hainy ny hamantatra fa ny asa nanakanana voalohany ny fiakaran'ny fahefan'ny papa, ary avy eo ny asa nametrahana ny fahefana papaly teo amin'ny seza fiandrianan'ny tany, dia notanterahin'ny fivavahan-tsampy; ary io asa io no tandindon'ny anjara asan'ily bibidia avy amin'ny tany ao amin'ny Apokalypsy 13, izay manakana ny fahefana papaly

aloha, nefa avy eo miova ka mametraka izany eo amin'ny seza fiandrianan'ny tany. Ny anjara asan'ilay bibidia avy amin'ny tany ao amin'ny Apokalypsy 13 dia aseho ho hoavin'i Amerika.

Hanohy ny fandinihantsika ny fanokafana ny mazavan'ny Reniranon'i Hiddekel isika ao amin'ny lahatsoratra manaraka.

“Izay mahita izay any ambanin'ny ivelany, izay mamaky ny fon'ny olona rehetra, dia milaza momba ireo izay efa nanana fahazavana lehibe hoe: ‘Tsy ory na talanjona izy noho ny toetrany ara-pitondrantena sy ara-panahy.’ Eny, nifidy ny lalany ihany izy, ary ny fanahiny no mankasitraka ny zava-betaveta ataony. Izaho koa kosa hifidy ny fitaka mahazo azy, ary hampihatra aminy izay atahorany; satria nony niantso Aho, tsy nisy namaly; nony niteny Aho, tsy nihaino izy; fa nanao izay ratsy teo imasony izy, ary nifidy izay tsy sitrako.’
‘Andriamanitra handefa fahadisoan-kevitra mahery aminy, mba hinoany ny lainga,’ satria ‘tsy nandray ny fitiavana ny fahamarinana izy mba hovanjena,’ ‘fa nankafy ny tsy fahamarinana kosa.’ Isaia 66:3, 4; 2 Tesalonianina 2:11, 10, 12.”

Nanontany Ilay Mpampianatra avy any an-danitra hoe: “Inona no fitaka mahery kokoa afaka mamitaka ny saina noho ny fihamboana fa manorina eo ambonin'ny fanorenana marina ianareo ary eken'Andriamanitra ny asanareo, kanefa raha ny marina dia manatanteraka zavatra maro araka ny politikam-piainana eto an-tany ianareo ka manota amin'i Jehovah? Endrey, fitaka lehibe izany, famitahan-tarehy mahavariana, izay mahazo ny sain'ny olona rehefa ireo izay efa nahalala ny fahamarinana indray mandeha dia diso mandray ny endriky ny toe-panahy araka an'Andriamanitra ho toy ny fanahiny sy ny heriny; rehefa heveriny fa manan-karena sy nihabetsaka fananana izy ary tsy mila na inona na inona, kanefa raha ny marina dia mila ny zavatra rehetra izy.”

“Tsy niova Andriamanitra manoloana ireo mpanompony mahatoky izay mitandrana ny fitafiany tsy misy pentina. Kanefa maro no miantso hoe: ‘Fiadanana sy fandriampahalemana,’ nefa faharavana tampoka no mananontanona azy. Raha tsy misy fibebahana lalina, raha tsy manetry ny fony amin'ny fiaiken-keloka ny olona ka mandray ny fahamarinana araka izay ao amin'i Jesosy, dia tsy hiditra any an-danitra mihitsy izy. Rehefa hisy ny fanadiovana eo anivontsika, dia tsy hitoetra am-pilaminana intsony isika, mirehareha ho manankarena sy nitombo fananana ka tsy mila na inona na inona.

“Iza no afaka milaza marina hoe: ‘Ny volamenanay dia nozahan-toetra tamin'ny afo; ny fitafianay dia tsy misy pentina avy amin'izao tontolo izao’? Hitako ny Mpampianatra anay nanondro ny fitafian'ilay antsoina hoe fahamarinana. Rehefa nesoriny izany, dia naharihary ny fahalotoana tao ambaniny. Dia hoy Izy tamiko: ‘Tsy hitanao va fa amin-kambo no nanakonan'izy ireo ny fahalotoany sy ny fahalovan-toetrany? “Nahoana no tonga vehivavy janga ny tanàna mahatoky!” Ny tranon'ny Raiko dia natao trano fivarotana, toerana izay efa nialan'ny fanatrehan'Andriamanitra sy ny voninahiny! Noho izany antony izany dia misy fahalemena, ary tsy ampy ny hery.” Testimonies, boky faha-8, 249, 250.